

**A Gyomaendrődi Kis Bálint Általános Iskola
„Határtalan örökségünk – egy nyelv, egy nemzet” című
HAT-KP-1-2025/1-002172 azonosító számú pályázatának beszámolója**

2026. május 11. hétfő

Hajnal 4 órakor indultunk a Hősök úti iskolaegység elől. A határ átlépése után első állomásunk a **Királyhágó** volt, Erdély kapuja.

Ez volt az összekötőkapocs Magyarország és Erdély között. Következő állomásunk a **Tordai-Hasadék** volt. Egy kiselőadásban meghallgattuk a hasadék kialakulásának történetét. A buszból kiszállva felvettük túra bakancsunkat és nekivágtunk a 3,5 km-es útnak.

Miután megtettük kihívásokkal és izgalmaikkal teli túránkat, felszálltunk a buszra és **Bözödújfalu** felé vettük az irányt.

A falut a Böződről a Küsmöd-patak völgyébe települt családok alapították. 1994-re a falu két templomával együtt teljesen víz alá került. Mindössze 12 ház menekült meg az elöntéstől. Az egykori falu emlékét márványtábla őrzi, amelyen a lakosok nevei és a faluban gyakorolt vallások szimbólumai láthatók. A programunkat **Kőrispatakon** folytattuk, ahol a **Szalmakalap Múzeumba** mentünk.

Szőcs Lajos fogadott minket és mutatta be ezt a hagyományos mesterséget, amely az elmúlt években hanyatlani kezdett. Egyszerű kézimunka és kreativitás hozta létre a falut is fenntartó gyönyörű hivatást. A múzeum első szobájában az országban készült és viselt kalaptípusok kerültek bemutatásra. A kalapkészítéshez szükséges munkagépekkel egy időben, ugyanakkor különféle szalmadíszeket és használati tárgyakat is láthattunk.

Este 9 óra után érkeztünk meg a szállásunkra, **Marosfőre**, a Gyopár Panzió és Kulcsosházba. Albert Ibolya és Albert Attila, a panzió tulajdonosai fogadtak bennünket, nagyon finom vacsorával várva minket.

2026. május 12. kedd

Csíkszentdomokoson indult a keddi napunk. A **Márton Áron Általános Iskolát** látogattuk meg és az iskola 7. évfolyamos tanulóival töltöttük a délelőttöt. Vendéglátóink városuk és intézményük bemutatásával és nagyon szép székely népdallal vártak minket.

Csoportunk ppt bemutatóval készült Gyomaendrődről és iskolánkról. Ezt követően Szarka Ninett, Tóth Írisz és Tóth Áron Felicián mezősegi táncot mutatott be, majd Szendrei Hanna egy modern tánccal zárta a műsorunkat. Az ismerkedés után játékos sportvetélkedő következett. Nagyon kellemesen telt a délelőtt.

Az iskolából a **Pongrác-tetőre** mentünk, ahol nyári bobozással folytatódott a napi program.

Utunkat a **Gyilkos-tóhoz** folytattuk. A Gyilkos-tó egy természetes torlasztó a Hagymás-hegységben, a Keleti-Kárpátokban, Hargita megye északkeleti részén. 1837-ben keletkezett egy közeli hegyről lecsúszó törmelék következtében.

Rövid buszozás után a **Békás-szorosba** értünk, ahol a buszból gyönyörű kilátás nyílt a Békás-patakra. A Békás szoros már régóta a magyar turisták egyik kedvenc helye. Nem hiába, hiszen a Kárpátokban található tektonikus eredetű szoros Románia egyik legszebb látnivalója. A Hagymás-hegységben található szurdok 1971 óta védett terület, és része a Békás szoros - Nagyhagymás Nemzeti Parknak. Míg a meredek hegyoldalakat fenyvesek borítják ameddig a szem ellát, a közelben tavak rejtőznek meg.

Estére értünk vissza Marosfőre, igencsak megérdemelt éjszakai pihenőnkre.

2026. május 13. szerda

A nap első programja **Csíkszépvízen** a **Székely Határőr Múzeum** megtekintése volt. Bepillantást nyerhettünk a székelység ezer éves történelmébe. A kiállítást, amely a székely hadszervezetek és a határőrizet történetét mutatja be a Keleti-Kárpátokban, az Árpád-kortól a második világháború végéig. A kiállítás egy impozáns épületben, három szinten látogatható. A 2021 augusztusában megnyitott Székely Határőr Emlékközpont hiánypótló és egyedi turisztikai célpont Székelyföld térképén.

Innen utunk **Gyimesbükkre** vezetett, ahol megtekintettük a magyar történelemben fontos szerepet játszó 2008-ban felújított **30. számú vasúti őrház**at, ami a Magyar Királyi Államvasutak egyik legkeletibb vasúti őrháza volt.

Az őrház épülete mögött, a vasúti síneken túl, 95 lépcső vezet fel a **Rákóczi-vár** maradványaihoz. Ez a környék másik fontos nevezetessége, melynek romjaihoz felsétálva

csodálatos kilátás nyílik a **Gyimesi-medencére** és – szorosra, a Tatros völgyére, az Erdélyből Moldovába vezető átjáróra.

Késő délután érkeztünk meg Marosfőre, ahol vendéglátóink ismét finom vacsorával vártak bennünket.

2026. május 14. csütörtök

Csütörtök reggel korán kellett kelniünk, mert sok program várt ránk. Miután megreggeliztünk, felszálltunk a buszra. Körülbelül másfél óra múlva megérkeztünk az első helyszínhez, a **Mohos tőzezláphoz**, mely európai szinten is egy természeti ritkaság.

A mohos tőzezláp egy 1050 méter magasan fekvő tőzegmohával befedett terület Hargita megyében. Itt egy kedves és felkészült idegenvezető sok érdekességet osztott meg velünk a lápról és annak élővilágáról. Farönkökön kellett bejárnunk a tőzezláp területét, hiszen, ha máshová lépünk, könnyen elsüllyedtünk volna.

Ezután a természetvédelmi terület másik krátermaradványa felé indultunk, amelyben a Szent Anna – tó alakult ki. A **Szent Anna- tó** tehát egy krátertó, ami egy kialudt vulkáni kráterben található. Itt megpihentünk miközben meghallgattuk a tó legendáját.

Majd tovább mentünk **Bálványosfürdőre**, ahol a vulkáni utóműködés hatásait vizsgáltuk meg. A két mofetta és a több mint ötven borvízforrás nemcsak a turistákat, hanem a szív- és érrendszeri megbetegedésekben, reumától ideg- és gyomorbántalmaktól szenvedőket is ide vonzza. Nagyon érdekes volt látni, érezni a kén-dioxid erejét. Buborékokat fűjva láthattuk a színtelen gáz szintjét, lábunkat átmelegítette jótékony hatása.

Kézdivásárhelyre utaztunk ezek után, ahol az udvarteres főteret és **Gábor Áron szobrát** tekintettük meg. A Székelyföld délkeleti részében, a Brassót Moldvával összekötő út mentén fekvő magyar többségű város Kézdiszék központi vásáros települése. Kézdivásárhelyet céhes városként tartjuk számon, a 19. század végén Háromszék vármegye dinamikusan fejlődő ipari települése és a szellemi élet – iskolák, egyházak, hírlap, nyomdák – székhelye volt. Főterének a kapualjakból nyíló sikátorszerű beépített udvarterek adnak egyediséget. Sajátos és egyedülálló településforma, ezért a történelmi belváros és az azt körülölelő udvartérhálózat építésztörténeti emlék.

A hosszú nap végén várt még ránk egy emlékhely: **Nyergestető**. Az 1848-49-es szabadságharcban ezen a helyen elhunyt mintegy 1000 fiatal katona temetője, akik a szoros védelmében életüket áldozva szálltak szembe a mintegy 12 000 fős orosz-osztrák túlerő ellen. Itt Arszenyij és Dia előadásában meghallgattuk Kányádi Sándor Nyergestető című versét. Majd a 2012-ben Cs. Nagy Lajos tanár úr által készített kopjafát, illetve az emlékművet megkoszorúztuk és mécsest gyújtottunk.

Végül megkezdtük az utunkat a szállásunk felé. Elég késő volt már, mikor hazaértünk. A finom vacsora után már mentünk is aludni, hogy kipihentek legyünk másnapra.

2026. május 15. péntek

Reggeli után összeköltöttünk és búcsút vettünk a szállásadóinktól, majd elindultunk **Ispánkút** felé. 1849. július 31-én a Fehéregyháztól keletre lévő sík mezőn ütközött meg egymással a túlerőben lévő orosz cári csapat és a Bem Apó által vezetett magyar sereg. Az ütközet feltételezett színhelyén Ispánkútnál esett el **Petőfi Sándor** nemzeti költőnk. Szobrát megkoszorúztuk és mécsest gyújtva megemlékeztünk róla.

Segesvár felé folytattuk utunkat, ahol megcsodáltuk a 12. században szászok által épített várat. 14-15. században épült a vár fő védelmi rendszere, gazdag céhek támogatásával megépült a várfal és a 14 védőtorny. Különlegessége hogy a várfalak között mindennapi élet zajlik. A vár legfőbb látványossága az Óratorony.

Az óratorony a Várhegy keleti felén található, a szabók tornyával szemben. Az óratorony a középkor óta a vár bejárata, ami elválasztja az Alsóvárost a Felsővárostól. 64 méter magas

négyszögletes építmény, amely egykor a városi tanács székhelye volt. A többi toronytól eltérően ezt nem valamelyik céh védte, hanem a városi tanács katonái. A toronyban őrizték a város kincstárát, levéltárát, és itt volt a lőszerraktár is. 1604-ben a toronyba fából készült óraszerkezet került, ekkor kapta az Óratorony nevet. Azóta sok restauráláson esett át.

A vár után **Balavásár** felé indultunk, ahol babgulyást és palacsintát ebédeltünk.

Ezután több megállónk már nem volt a kiránduláson. Este 20:30 körül értünk haza **Gyomaendrődre**.